

INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

ipa **koerier**

AMSTERDAM AMSTELLAND

46e JAARGANG NOVEMBER 2011

Bestuur

Ron Derogee
Voorzitter a.i.
Redactiesecretariaat
Eindredacteur

Guurtje Riemershof 22
2331 SH Leiden

T: 071- 531 22 98 (privé)
T: 020 - 559 74 84 (dienst)
E: ronderogee@planet.nl

Henk Oldenbeuving
Contactsecretaris
Secretaris
Buitenland

T: 020 - 615 67 55 (privé)
F: 020 - 614 30 33 (privé)
E: amsterdam-amstelland@ipa-nederland.nl

Ronald Mol
CEO divisie
evenementen

Plesmanweg 343
1945 WN Beverwijk
M: 06 - 467 57 625
E: ronaldmol717@hotmail.com

Uitgeverij

Ter Hoeve Uitgevers
Kerkallee 43 c
6882 AM Velp

Postbus 154
6880 AD Velp

T: 026 - 361 59 59
F: 026 - 388 23 12
E: info@terhoeveuitgevers.nl
W: www.terhoeveuitgevers.nl

Vormgeving & DTP
Lukas Tweehuysen
Ter Hoeve Uitgevers

Advertentie Verkoop
Henk Pruijs
Ter Hoeve Uitgevers
T: 026 - 361 59 59

Mede dank aan
• Edwin Edens / fotografie
• Ton Odijk

In dit nummer..

World Police and Fire Games Pagina 11

Afscheid Bernard Welten Pagina 13

Als uitgeverij van een aantal (landelijke en regionale) politiemagazines zij wij betrokken bij ons werk en de mensen waar we mee te maken hebben; de mensen die voor ons werken (vormgevers, tekstschrijvers, verkoopteam), maar zeker ook de mensen van de IPA.

Meestal zijn de verhalen die wij horen leuk of spannend, of allebei. Soms zijn ze echter ook triest, op een manier die ook ons bevattingsvermogen te boven gaat.

Het overlijden van Barend Emens en het overlijden van Henk van Herfden, twee sympathieke, stuwende krachten binnen het district Amsterdam van de IPA, heeft ons diep geraakt. IPA-bestuursleden en -functionarissen doen hun werk binnen de IPA uit passie en betrokkenheid met de leden en hun (voormalige) beroepswerkzaamheden. Zonder mensen als Barend en Henk kan de IPA niet bestaan. Zonder deze twee prachtmensen zal het toch verder moeten.

Wij wensen iedereen hierbij betrokken alle sterkte om hiermee verder te kunnen.

Directie, vormgevers, redactie en verkoopteam Ter Hoeve Uitgevers

Van de voorzitter..

Beste Leden,

IPA Amsterdam-Amstelland heeft in zeer korte tijd twee mensen verloren die zich jaren lang met hart en ziel hebben ingezet voor het wel en wee van ons district. Het overlijden van Barend Emens, onze penningmeester en ledensecretaris, en het overlijden van Henk van Herfden, onze contactfunctionaris senioren en lid van de evenementen commissie, hebben een immens gat geslagen in het bestuur van de IPA Amsterdam-Amstelland. Barend die altijd voor ons klaar stond en ons met raad en daad de weg wees op financieel en ander gebied en mij persoonlijk als verse voorzitter op sleeptouw nam en mij de bestuurlijke kneepjes leerde was van onschatbare waarde voor ons district. Ook Henk was iemand voor wie niets te veel was. Stond direct klaar voor ons als er iets aan hem gevraagd werd. Henk was namens ons het gezicht van IPA Amsterdam-Amstelland omdat hij degene was die regelmatig alle wijkteams van Amsterdam-Amstelland bezocht. Wij zullen beiden missen en ik als geen ander weet wat voor een impact dit heeft op hen die achter blijven. Namens het bestuur wens ik hen veel sterkte toe bij het verwerken van dit verlies en nog meer sterkte bij het verder gaan.

Het is moeilijk om na zo'n gebeuren weer over te gaan tot de orde van de dag. Binnen het bestuur lag alles op zijn kop. De voorbereidingen voor de ledenvergadering stagneerden, alsmede het organiseren van de evenementen zoals het jaarlijkse skifestijn en de huldiging van de jubilarissen enzovoorts. Het gaat wel gebeuren beste mensen, het komt er aan maar niet op de momenten die u gewend was. Geef ons de tijd om ons te herstellen van deze klap en om onze zaken weer op orde te brengen. Het gaat goed komen.

Van de Redactie..

Het is een raar jaar geweest. De zomer die wel herfst leek, de herfst die vervolgens weer zomer leek te worden. De Koerier die als een herfstblad van de IPA boom leek te waaien, maar vervolgens bij de landelijke uitgever Ter Hoeve een frisse doorstart heeft kunnen maken. Helaas bleek niet voor iedereen een dergelijk nieuw leven weggelegd te zijn. U heeft het al in het voorwoord van onze voorzitter kunnen lezen; dit jaar is door het overlijden van de penningmeester, Barend Emens, het IPA Amsterdam-Amstelland bestuur lamgeslagen. Barend was net gestopt met zijn werkzame leven bij de politie en zou met zijn man gaan genieten. Helaas heeft dit niet zo mogen zijn. Barend heeft veel, zeer veel voor deze vereniging betekend en we zullen hem erg missen.

Dat Barend is weggevallen heeft ook zo zijn consequenties gehad waar u als lezer en als lid mee bent geconfronteerd. De ledenvergadering

Op het moment dat deze "Koerier" bij u op de mat valt zal de verjaardag van Sinterklaas net gevierd zijn en bent u waarschijnlijk al bezig om uw woning om te toveren tot kerststal. In elk geval hoop ik dat het leuk en gezellig was en dat het ook zo zal blijven. Elders in het blad staan wat zaken en data's vermeld. Noteer die in uw agenda en wie weet komen wij elkaar tegen op een van deze bijeenkomsten.

Van de weersvoorspellers heb ik begrepen dat het een strenge winter gaat worden, dus kleed u warm aan als dat nodig mocht zijn. Ik wens u mede namens het bestuur hele fijne Kerstdagen en een verschrikkelijk mooie jaarwisseling toe. Tot ziens in 2012.

Ik groet u.

die wij wilden houden viel samen met de uitvaart van Barend. Als bestuur hebben we de beslissing genomen om de af te gelasten. Met het motto van onze club, dienen door vriendschap, in gedachte wilden wij aanwezig zijn bij deze uitvaart om niet alleen Barend te eren, maar ook om zijn man Bert een hart onder de riem te steken.

Niet alleen de districtsledenvergadering is door het overlijden op de lange baan geschoven, ook de gebruikelijke jaarafsluiter bij Snowplanet is komen te vervallen. De plannen lagen er wel, maar zoiets heeft ook een financieel plaatje. Zonder penningmeester wordt dat echter wel wat lastig. Aangezien wij dit feestje toch niet zouden willen missen, het is ondertussen een kleine traditie aan het worden, hebben we besloten om dit niet geheel aan ons voorbij te laten gaan.

BELANGRIJK! WIJZIGING INNEN CONTRIBUTIE.

In overleg met de algemeen penningmeester van IPA-Nederland is besloten de incasso's centraal te gaan incasseren. De incasso's zullen niet meer door de penningmeester van Amsterdam-Amstelland worden gedaan, maar door de Algemeen Penningmeester van IPA-Nederland. Voor hen die reeds een automatische incasso hebben afgegeven zal binnenkort de contributie voor 2011 worden geïnd door de algemeen penningmeester.

Maar er verandert nog meer. Vanaf 2012 zal de contributie niet meer geïnd worden door de salaris administratie. Mede daarom is het van groot belang dat u een machtiging tot automatische incasso afgeeft. U blijft ten allen tijde baas over uw eigen geld. U heeft namelijk altijd 30 dagen de tijd om de incasso te storneren bij de bank. Daarnaast bespaart u daarmee onnodige kosten voor het district en IPA-Nederland. Maar ook kunt u op die manier niet meer vergeten uw contributie te betalen. Daarom doen het district Amsterdam-Amstelland en IPA-Nederland een dringend beroep op de leden om de machtiging tot automatisch incasso in te vullen en ondertekend terug te sturen volgens 1 van de manieren vermeld op de machtiging. Dit formulier vindt u op de homepage van IPA-Nederland. (Volg de button "Wordt lid!")

Wij rekenen op uw steun!

Johanna Schotanus, Algemeen Penningmeester IPA-Nederland.

Huldigen jubilarissen en jaaropening

Zoals al in het voorwoord door de voorzitter werd gezegd; de gebruikelijke evenementen zijn dit jaar niet op de door u verwachte tijd gekomen. Dat wil niet zeggen dat we er als bestuur niet aan hebben gedacht!

Voor velen is Snowplanet hét jaarlijkse IPA uitje gebleken en ook dit jaar wilden we dit in de herhaling gooien. Het was ons echter niet gegund. Daarom hebben we dit jaar niet een jaarafsluiter. Het is jammer, maar helaas.

Volgend jaar hebben we echter wel een jaaropening! Dit zal plaatsvinden op 14 januari 2012 op de gebruikelijke plaats, namelijk bij Snowplanet! Zie hiervoor de aankondiging verderop in het blad.

Bij deze gelegenheid zullen ook de jubilarissen van zowel 2011 als 2012 in het zonnetje worden gezet, zij ontvangen hiervan apart bericht.

De districtsledenvergadering zal gehouden worden op 28 januari 2012

Wees er ook dit jaar weer bij!

Skiërs, snowboarders, sleeërs, sneeuwbalgooiers; wees er ook dit jaar weer bij!

Als jaaropening organiseren wij ook dit jaar weer een warming up / cooling down voor de wintersport! Veel leden vertrekken jaarlijks naar de sneeuw en hebben daarvoor een warming up nodig. Of misschien hebt u de vakantie net achter de rug en wilt u het gevoel nog even langer vasthouden? Daarom nodigt het bestuur u ook dit jaar graag uit voor een feest... en wel:

Zaterdag 14 januari, vanaf 15.00 uur

De kosten voor deelname zijn dit jaar gesteld op € 15,- per persoon voor zowel leden als hun directe gezinsleden. maar als u bedenkt dat alleen de pistetoegang bij Snowplanet al € 28,- kost (ex. Materiaalhuur!) dan gaan we ervan uit dat deze prijs alleen maar mee kan vallen.

Introducees (vrienden, collega's die geen lid zijn en opgedrongen kennissen) betalen de volledige prijs voor het programma, die bedraagt € 57,50 euro.

Hiervoor krijgt u dan wel een volledig verzorgde avond met onder andere per persoon een aantal consumptiebonnen voor de drankjes, een diner en 2 uur pistetoegang, voor terug!

Aanmelden en betalen:

Om het proces wat eenvoudiger te maken is er dit jaar voor gekozen om aanmelden via betaling te laten plaatsvinden. Dit kan via het overmaken van het benodigde bedrag op giro: 4740008 t.n.v. IPA

Amsterdam. Geef bij uw aanmelding het volgende op: aantal personen, pistetoegang ja of nee en materiaalhuur ja of nee!!! Met vriendelijke groet namens het bestuur van de IPA Amsterdam en hopelijk tot ziens bij Snowplanet!
Adresgegevens Snowplanet:

Heuvelweg 6-8
1981 LV VELSEN Zuid
Telefoon: 0255-545848

Ps.: ik hoop dat ik dit jaar toch echt alle benodigde gegevens in dit bericht heb opgenomen...

Mocht dit niet het geval zijn, dan is het mailadres: ronaldmol717@hotmail.com

World Police and Fire Games

En toen was het weer voorbij.....

De World Police and Fire Games 2011 in New York zitten er weer op. Ruim een jaar voorbereiding door de organisatie en een voor velen nog langere lange periode van voorbereiding door de sporters moesten resulteren in een sportief hoogtepunt. Een sportief hoogtepunt werd het zeker voor degenen die de competitie konden aangaan. Liefst 53 medailles werden binnen gehaald. Voor Nederland is dit een recordscore. Voor velen werd het echter ook een teleurstelling omdat hun wedstrijden niet konden doorgaan door de orkaan Irene. Als gevolg daarvan werden in het eerste weekend alle wedstrijden afgelast. Helaas moest ook worden geconstateerd dat de organisatie geen alternatieven achter de hand had, waardoor de wedstrijden ook niet op een andere plaats alsnog konden plaatsvinden. Voor de Nederlandse deelnemers gingen bijvoorbeeld de halve marathon, het mountainbiken, de triathlon en ook de drakenbootrace niet door.

Voor het eerst bestond de Nederlandse afvaardiging ook uit twee organisaties. Alleen in het verschil in sporttenu was dat zichtbaar. Tijdens de wedstrijden was het verschil niet merkbaar en steunden de sporters elkaar om tot een goed resultaat te komen. Organisatorisch was het lastiger, mede door het feit dat de verschillende organisaties in verschillende hotels verbleven.

De Amerikanen hadden vooraf met veel bombarie aangegeven dat zij, om Samaranch maar eens aan te halen: "The best games ever" zouden organiseren. Laten we het er maar op houden dat ze daar niet in geslaagd zijn. Ook de veel geroemde veiligheidsmaatregelen bleken uiteindelijk niet veel voor te stellen. Bijzonder vervelend voor de deelnemers waren daarnaast de hoge inschrijfgelden om aan de sporten deel te mogen nemen, terwijl zij daarvoor niets terug kregen.

Wat echter blijft zijn de indrukken die zijn overgebleven. New York is voor mij, vooral 's avonds, een bijzondere en imponerende stad. Wat blijft is de indruk die de Nederlandse sporters weer hebben achter gelaten en de beleving die zij tijdens het sporten lieten zien. Wat vooral blijft zijn de contacten met de collega's vanuit de hele wereld. Vooral voor degenen die al vaker zijn mee geweest is het bijzonder leuk om de oude bekenden, vaak vanuit hun eigen sport, weer te zien.

Velen zullen dan ook ongetwijfeld uitkijken naar de volgende World Police and Fire Games in 2013 in Belfast.

Foeke Wagenaar
Voorzitter Stichting World Police and Fire Games Nederland

De Amsterdamse politie en brandweer deelnemers

Afscheid Bernard Welten

Zeven jaar was hij dé commissaris. 7 jaar bekleedde Bernard Welten de functie van hoofdcommissaris van de politie Amsterdam-Amstelland. Per 1 november heeft hij echter het stokje overgedragen. Tijd om terug te kijken op 7 jaar Welten.

Op woensdag 26 oktober was er voor vele collega's een bijeenkomst op het Politie Trainingscentrum. Ook Welten en zijn vrouw Tess waren hier en niet zomaar. Dit was voor vele collega's de gelegenheid om afscheid te nemen van de hoofdcommissaris die het korps Amsterdam-Amstelland op zijn eigen, soms onnavolgbare, wijze heeft geleid. Bij binnenkomst van Welten klinkt een groot applaus, Welten houdt als een popster zijn tweedaagse afscheidstournee.

Bij een afscheidstournee hoort ook een afscheidscadeau en dit werd gegeven in de vorm van een naar de scheidend hoofdcommissaris vernoemd politiepaard.

Bij dit afscheid kon de korpsbeheerder natuurlijk niet ontbreken en burgemeester Van der Laan had voor deze gelegenheid dan ook een verrassing voor Welten. In een speech, waarin niet alleen werd gerefereerd aan de hoogte en dieptepunten van de loopbaan van de hoofdcommissaris kwamen ook de woorden 'controlfreak, gepassioneerd, ambitieus en eigenwijs' naar voren. Vervolgens reikte de burgemeester de zilveren medaille van de stad uit, een eerbetoon voor mensen die zich in de Amsterdamse gemeenschap buitengewoon verdienstelijk hebben gemaakt. Bernard Welten verdient deze volgens de burgemeester omdat hij goed en tijdig nieuwe ontwikkelingen en spanningen wist te signaleren en daar op adequate wijze op wist te anticiperen.

Het was niet de enige onderscheiding die Welten uit handen van de burgemeester ontving. Tijdens het formele afscheid in het Koninklijk Instituut voor de Tropen, bleek dat het Hare Majesteit heeft behaagd om Welten te benoemen tot officier in de orde van Oranje-Nassau. Gesteund door zijn gezin kreeg hij ten overstaan van een zaal vol hoogwaardigheidsbekleders door Van der Laan de bijbehorende versierselen opgespeld. 'Zeer eervol', aldus Welten, die overigens niet alleen cadeaus in ontvangst nam. Hoewel er door diverse collega's wel boeken zijn geschreven over het werk bij het Amsterdamse politiekorps verbaasde Welten zich over het ontbreken van een boek over de historie van de Amsterdamse politie. Tijdens zijn loopbaan als hoofdcommissaris gaf Welten namelijk blijk dat hij wel degelijk op de hoogte is van de geschiedenis van het Amsterdamse korps met zijn mooie, maar ook minder mooie kanten. Een goede blijk daarvan is bijvoorbeeld het Jan van den Oever gebouw op de Kabelweg. Hierbij maande hij collega's altijd om toch vooral hun eigen hoofdcommissaris te zijn. Niet alleen te handelen naar de letterlijke tekst van de wet, maar ook oog hebben voor de menselijke kant van het verhaal, oog hebben voor 'de geest van de wet.' Op initiatief van Welten is het afgelopen jaar hard gewerkt aan de vuistdikke publicatie *Wakzaam in Amsterdam* - een historie over de hoofdstad en de politie vanaf 1275. Het boek dat vorige week van de persen rolde, stelt hij beschikbaar voor alle collega's van het korps Amsterdam-Amstelland, 'Opdat zij van de geschiedenis kunnen leren.'

In memoriam: Barend Emens

Geschokt was ik toen ik hoorde dat onze penningmeester, Barend Emens, in het ziekenhuis was beland en dat het niet goed met hem ging. Het was niet mogelijk om bij hem op bezoek te gaan, Barend was in een coma belandt. Op dinsdag 30 augustus werd ik vervolgens wakker gebeld met het nieuws dat collega, bestuurslid en niet in de laatste plaats onze vriend Barend Emens op maandag 29 augustus ten gevolge van een ernstige bloeding was overleden. Toen dit bericht mij bereikte kwam dit als een grote klap. Zo onverwacht, zo onwerkelijk en zo oneerlijk is wat ik in die dagen van vele collega's waarmee Barend had gewerkt te horen kreeg. Hij was net gestopt en zou nu samen met zijn man gaan genieten. Barend had zijn man leren kennen toen hij eigenlijk nog maar pas bij de politie zat en verheugde zich erop dat hij nu eens wat meer tijd aan hem zou kunnen besteden. De laatste dagen bij het korps Amsterdam-Amstelland had hij afgeteld tot hij de deur achter zich dicht kon trekken. Na een 34-jarige loopbaan bij ons korps wilde hij eindelijk genieten van zijn welverdiende levensloopregeling voorafgaand aan zijn pensioen.

Nog niet zo lang daarvoor had ik Barend nog gesproken. We hadden afgesproken om samen naar de algemene ledenvergadering te gaan. Barend was compleet de tijd vergeten toen ik hem belde om te vragen waar hij bleef. Hij gaf in dat korte telefoongesprek aan dat hij niet meer op de tijd lette, hij was aan het genieten geslagen. Barend had namelijk gebruik gemaakt van de levensloopregeling en was dus niet meer als voorheen aan vaste tijden gebonden.

Na een hartelijke begroeting hebben we de grote afstand richting Nieuw-Amsterdam eigenlijk in no-time overbrugt. Barend praatte honderduit over van alles en nog wat en ook op de terugweg leek de tijd te vliegen. Een zeer dierbaar moment is het als je samen met een vriend kunt lachen en dat hebben we die dag ook zeker gedaan. Vol plannen zat Barend, was van plan zijn leven om te gooien en de volgende vakantie stond alweer in de planning. Trots was hij ook op wat hij gedaan had voor de homo-emancipatie binnen het korps, het land en zelfs binnen en buiten Europa. Hij vertelde over de eerste keer dat de politie met een boot had meegedaan aan de Canal parade. Hij stond er zelf niet op, vond niet dat hij daar moest staan, maar was wel gaan kijken. Met wat vrienden zat hij in een bootje langs de kant toen ze voorbij kwamen. Toen Barend mij dit vertelde straalde hij nog. Zijn gedrevenheid en inzet voor het behartigen van de belangen van homo's werd in 2010 beloond met de benoeming tot lid van verdienste van het landelijke homonetwerk. Hij was hier bijzonder trots op.

Natuurlijk kwam bij de heen en terugrit de IPA uitgebreid ter sprake. Ook hier weer de trots. Van een district waarbij er eigenlijk geen cent in de kas zat had Barend er voor gezorgd dat het financieel weer goed ging met de club. Een organisatie waarbij het niet uitmaakt of je hetero, homo, man of vrouw bent, dat was hem heel dierbaar. Dat Barend daarnaast

ook zeer reislustig was, was natuurlijk mooi meegenomen. Hij vertelde honderduit over vrienden die hij aan zijn internationale contacten had overgehouden. Barend gaf aan dat hij, ondanks het feit dat hij wilde gaan genieten, toch nog wel de nodige tijd voor de IPA vrij wilde maken. Ik hoefde me echt niet ongerust te maken. Barend had nog helemaal geen tijd om dood te gaan...

Donderdag 25 augustus kreeg hij echter acute slokdarmbloedingen, waarna hij na een hartstilstand in coma raakte. Uiteindelijk bleek maandag dat er geen hersenactiviteit meer was en werd de kunstmatige beademing gestaakt.

In al die jaren bij de politie is Barend onder andere werkzaam geweest bij de motordienst en in de binnenstad, waar hij zich ontwikkelde tot horeca-expert en milieuspecialist. Uiteindelijk heeft hij de afgelopen jaren zijn kennis van de bijzondere wetten verspreid in het vierde district, daarbij deel uitmakend van het team Informatie.

Als bestuur hebben wij Barend leren kennen als een integere en betrokken man. Zijn ervaring en de kennis waarmee hij district IPA Amsterdam-Amstelland heeft gesteund en tot grotere hoogte heeft gestuurd wordt zeer gemist. Door het plotselinge wegvallen van dit zeer gewaardeerde bestuurslid is het bestuur van het district lamgeslagen.

Gelukkig zijn de achtergebleven leden van het bestuur in de gelegenheid geweest om Barend een laatste groet te brengen bij zijn uitvaartplechtigheid. De erehaag, de muziek, de bloemen; het ademde Barend. Ook bij dergelijke gelegenheden gaat het motto van de IPA op; dienen door vriendschap. Barend, we zijn er trots op dat je ons hebt geholpen, gesteund en dat we je vriend hebben mogen zijn.

Barend Emens heeft slechts 60 jaar mogen worden.

20 000 Mensen bezoeken Frankfurter Polizei tijdens open dag op 28 mei 2011 en ook Nederlandse politie geeft acte de presence.

Door Mattie Matiasen

Na ook in 2007 aanwezig te zijn geweest bij deze groots opgezette dag, werd wederom ingegaan op de uitnodiging van de IPA Frankfurt om namens Nederland deel te nemen aan dit spektakel.

Na op vrijdag 27 mei te zijn heen gereisd in een splinternieuwe Volkswagen Touran, beschikbaar gesteld door het Amsterdamse korps, was de ontvangst wederom 'op zijn Duits' oftewel allemaal punctueel geregeld door de IPA Frankfurt in combinatie met de Polizei Frankfurt. Na allen in gekleed tenue officieel welkom te zijn geheten in het Rathaus werd aansluitend het diner genoten in de stad Frankfurt en werden de eerste contacten gelegd tussen alle aanwezigen. Geslapen werd er in de kazerne van de Bundes Polizei, niet ver bij het hoofdbureau vandaan, alwaar zaterdag 28 mei dan de Tag der Offenen Tür plaatsvond. Hierbij bezochten ruim 20.000 mensen het grootste politiebureau in de deelstaat Hessen. Hier werden ze geïnformeerd over de werkzaamheden van de politie aldaar, maar konden ze ook kennis maken met de uitmonstering van diverse buitenlandse korpsen.

Zoals bij de IPA gebruikelijk is konden ook de collega's uit de diverse landen kennis maken met de snuffjes die door hun collega's over de grens worden gebruikt. Daar waar de Nederlandse politie nog wel eens weet te klagen over het gebruik van de mobiele computer in de auto, waren de Duitse collega's er zeer over te spreken. De automatisering is in Duitsland namelijk nog niet zover doorgevoerd als in Nederland het geval is. Duitse collega's kunnen veelal alleen vertrouwen op hun analoge portfoon en de door de dienst verstrekte mobiele telefoon. De landen die bij deze dag vertegenwoordigd waren zijn: Duitsland, Turkije, Italië, Finland, Hongarije, Peru, St. Marino, Nederland, België, Polen en Luxemburg.

In een stralende zon waren veel bezoekers reeds een half uur voor de officiële opening aanwezig om maar niets te hoeven missen van het zeer uitgebreide en gevarieerde aanbod. In het binnen gebied van het politiebureau werden presentaties en demonstraties gegeven door o.a. de politie, douane, brandweer en vele anderen. Rondom het hoofdbureau waren zo mogelijk nog meer kraampjes, opstellingen, (buitenlandse) voertuigen en collega's opgesteld om de gasten (waaronder complete families met kleine kinderen) uitgebreid te informeren over het politiewerk. Ook Nederland ontbrak niet zoals is te zien op bijgaande foto sfeer impressie die gemaakt is door IPA lid Mattie Matiasen.

Voor diegenen die in een leeftijd zijn aangekomen waar –tig achter staat: Heb jij ook A.A.A.D.D.?

Ze hebben voor mij in ieder geval een diagnose van mijn probleem; Age Activated Attention Deficit Disorder, oftewel A.A.A.D.D.

Dit zijn de symptomen:

Ik beslis om de auto te wassen, dus ik vertrek naar de garage en ik zie post liggen op de tafel. OK, ik ga dus de auto wassen. Maar toch eerst even de post doorbladeren. Ik leg mijn autosleutels op mijn bureau, filter de reclamefoldertjes uit de post om ze weg te gooien en zie dat de vuilnisbak vol zit. Hier kunnen dus geen foldertjes in! Dus ik leg de post, waaronder enkele rekeningen, op mijn bureau om de vuilnisbak te legen. Of nee, toch eerst even vlug de rekeningen betalen. Waar liggen de overschrijvingsformulieren ook al weer? Oeps, ik heb er nog maar 1... Ik heb nog reserve in de kast boven. Ik begeef mij naar boven en zie dat naast mijn computer nog een fles cola staat. Eerst even die extra overschrijvingsformulieren zoeken. Oh nee, eerst even die fles cola wat verder van mijn computer afzetten, straks sla ik hem nog omver en dan zit er allemaal cola op de computer. Weet je wat, ik zet hem gewoon in de koelkast, dan blijft hij lekker fris. Ik ga naar de keuken en ik zie dat mijn plantjes er nogal droog bij staan, die hebben dringend water nodig! Ik zet de cola op het aanrecht en zie daar mijn zonnebril liggen! Die zocht ik al een hele tijd! Die leg ik maar even weg, voordat ik het vergeet. Ik vul mijn gietertje met water en loop naar de plantjes. Hé, wat zie ik daar? De afstandsbediening! Als we vanavond tv willen kijken, dan denkt niemand eraan om de afstandsbediening te zoeken in de keuken! Dus die kan ik maar beter even in de woonkamer leggen. Ik giet water op de plantjes en ik mors water op de vloer. Dus ik gooi de afstandsbediening op de bank, zet de gieter naast de plantjes en ga terug om een dwel te zoeken. Dan gaat de telefoon. Oma belt om te weten wat ik voor mijn verjaardag vraag. Ik vertel haar dat ik geen idee heb en na een leuk gesprek hang ik weer op. Waar was ik nu ook alweer mee bezig?

Aan het einde van de dag:

De auto is niet gewassen, de rekeningen zijn niet betaald, de cola staat warm te worden op het aanrecht, de bloemen kregen te weinig water, ik heb nog steeds maar één overschrijvingsformulier en ik kan mijn autosleutels niet meer vinden.

Ik probeer te ontdekken hoe het komt dat er vandaag niets is gebeurd. Ik begrijp er niets van want ik was de hele dag druk bezig! Ik ben mij ervan bewust dat ik een ernstig probleem heb en dat ik dringend hulp moet zoeken, maar eerst moet ik nog even mijn mail checken...

Kerstverhaal van Zwarte Piet

Op naar het volgende adres. De wind rukt aan mij, mijn outfit en mijn haren. Net een nieuw permanentje erin gezet dat er natuurlijk weer met dezelfde rotgang uitgeblazen wordt. Ik kijk nog eens op het blaadje dat mij is meegegeven. Familie Peters, pepernoten strooien mag, dochter Lieka is morgen jarig, kan daar wat aandacht aan besteed worden? Wie noemt zijn dochter nou Lieka? Klinkt als één of ander ouderwets huishoudmiddel... Cadeaus staan naast de deur, achter de grijze vuilcontainer. Ja, je dacht toch niet dat Sinterklaas die zelf nog gaat kopen? De dollar loopt al zo terug en een AOW is tegenwoordig ook geen vetpot meer. En om over de crisis nog maar te zwijgen, ook Spanje zit economisch zwaar in de puree. Nee, Sint zit er alleen nog maar bij voor de sier en de kijkcijfers van de NOS...

Ik stap van mijn vouwfiets en buk me om het ding op slot te zetten. Een loslopende hond begint tegen me op te rijden en wil me in mijn gezicht likken. "Dat nooit!" Denk ik en geef het beest een duw. Op dat moment komt de eigenaresse de hoek om lopen. "Dat siert je wel weer, Zwartjanus! Dierenbeul!" Ik bijt haar toe dat ze haar neurotische keffer aan de lijn moet houden en dat het oversekste beest me bijna aanrandde. Ze reageert niet en loopt verder.

Ik controleer mijn outfit nog maar eens en ga naar het adres van de familie Peters. Ik bel aan, geef een grote roffel op het raam en op de deur, kortom, ik doe alles wat van een Zwarte Piet verwacht wordt. Om vervolgens de verbaasde uitroep te horen: "Wie zou dat nou kunnen zijn?" Nou, drie keer raden... Het is 5 december, acht uur 's avonds, het gourmetstel is net van tafel gehaald en... de buurvrouw komt langs? Open die deur, het is koud buiten! Geroffel van kinderen, de deur naar de hal wordt opengetrokken en ik zie door het raampje in de voordeur drie kleuters staan. "het is Zwarte Piet!" schreeuwen ze, maar de deur opendoen? Ho maar! Er komt een volwassene aan en die doet de voordeur open. "Waar bleef je nou?" Krijg ik in mijn oren gesist, maar een kleintje krijgt het mee. "Ja, Piet, waar bleef je nou?" Grote ogen kijken me aan. "Zwarte Piet had last van de wind op het dak, dat is heel erg gevaarlijk!" Maak ik me er van af. Achter mijn rug om wordt gemompeld dat ze volgend jaar een andere Piet inhuren. Doe je best, zou ik zo zeggen. De kinderen beginnen meteen te plukken aan mijn outfit en mijn baret (nee, het is geen muts!) ben ik in no time kwijt. Vroeger had ik nog een roe om uit te halen, of een groot boek als de Sint mee was, maar nu kan ik alleen met een bestraffend foei mijn baret van het kalende hoofd van oom Willem af trekken. Met pretogen kijkt hij me aan. Hij herkent me nog steeds van die bijna fatale aframmeling die ik hem in zijn jongere jaren heb gegeven. Nu is het zijn tijd om mij terug te pakken, ik zie het hem denken...

Na nog vijf gezinnen met even irritante kinderen rijd ik op mijn vouwfiets terug naar het pietenverblijf. De regen striemt in mijn gezicht en verkleumt me tot op het bot. Die nieuwe maillots zouden waterdicht zijn? Ik merk er weinig van. Verblind door de regen rijd ik een kruising op waar net een poenige Mercedes aan komt rijden. Terwijl ik toch echt voorrang heb, beland ik op de motorkap. Een dikke vent stapt al tierend uit. Of ik niet uit

kan kijken? Waar mijn verstand zit? Achterlijke zwartjoekel! Ik mag blij wezen dat er geen krassen op de auto zitten! Ik zal wel niet verzekerd zijn? Kwaad stapt hij in en scheurt er vandoor. Op de achterbank zitten twee kinderen die omgekeerd door de achterraut naar mij kijken. De linker steekt zijn middelvingertje op...

Mijn achterwiel is dubbelgevouwen, dus het wordt lopen. Ik hijs mijn fiets, naast mijn zak, achterop mijn rug. Mijn maillot is gescheurd en mijn knie bloedt. Dan stopt er een klein, oud volkswagenbusje naast me. Je kent ze vast wel, zo'n rond koekblikachtig busje waarmee vroeger hippies naar San Fransisco dachten te kunnen rijden, compleet met flowers in their hair... Ik hoor een deur dichtklappen en ineens staat er een meisje voor me. "Lift nodig?" vraagt ze, terwijl ze adembenemend glimlacht. Ze pakt mijn fiets aan en legt die achterin het busje. Dan pakt ze mijn zak aan en legt die ernaast. Van de achterbank pakt ze een zware jas. "Die is van mijn ex, we hebben het net uitgemaakt." Zegt ze, zonder dat ik wat vroeg. Dan zie ik dat haar mascara uitgelopen is en dat haar ogen roodomrand zijn. Samen kruipen we het busje in en zij zet de kachel op standje tosti.

Bij het Zwarte pieterverblijf ben ik nooit meer aangekomen. Knus hebben we in hetzelfde bed gelegen, terwijl ik luisterde naar hoe zij tot de conclusie is gekomen dat Sinterklaas niet bestaat. Ze moest eens weten! Vandaag hebben we gebeld met de postbus 51 infolijn om te weten te komen wat ik moet doen om in Nederland asiel aan te vragen. We gaan samenwonen in een te klein appartementje, maar dat maakt ons niets uit. We zijn gelukkig met elkaar. En zo krijgt mijn zwarte pieten asiel verhaal toch nog kerst-achtig einde.